GREGORIUS MAGNUS. LEO MAGNUS
1. Viertel 12. Jh. Seite 18v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36532
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

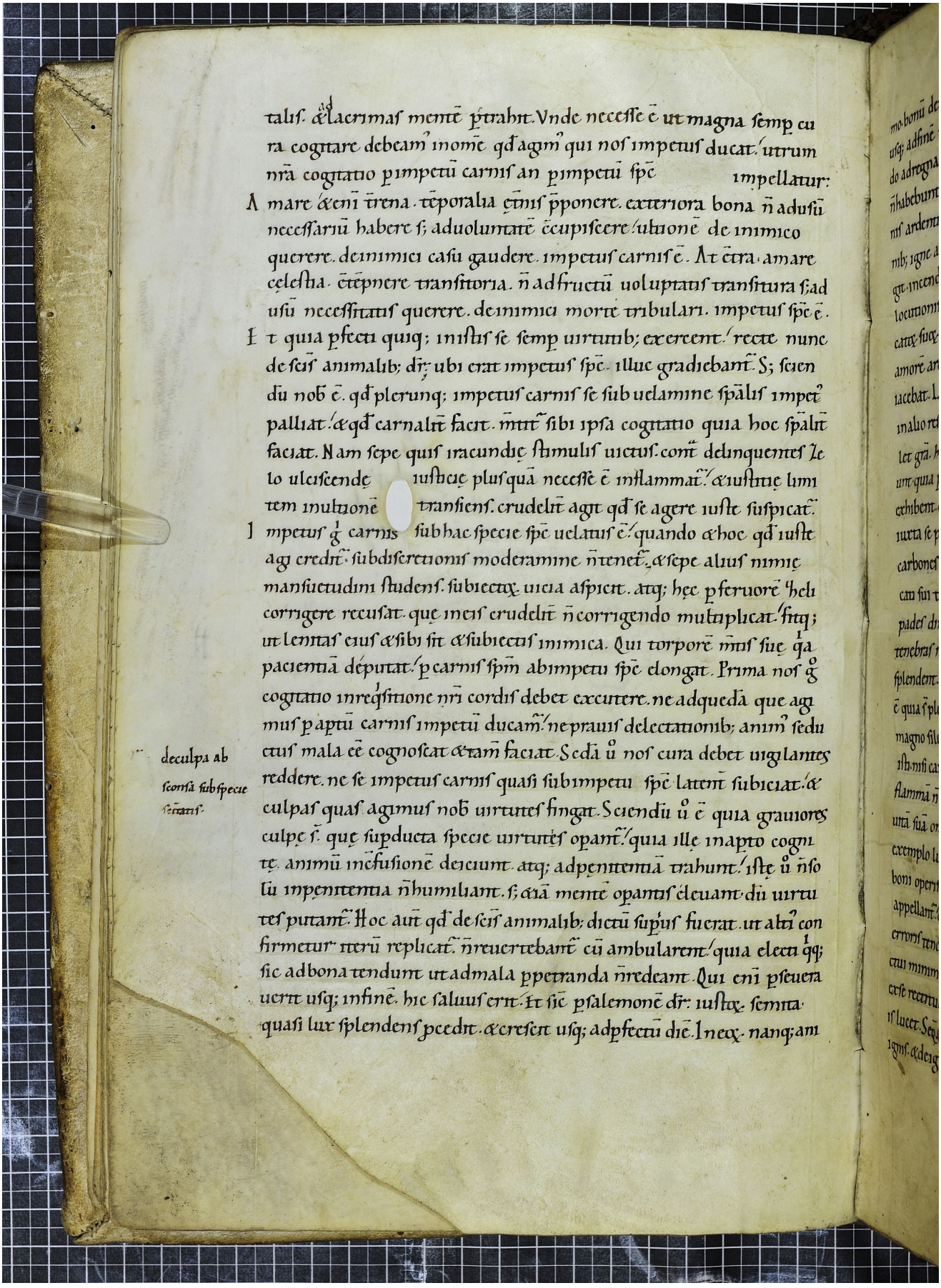

talis. & ad lacrimas mentē ꝑtrahit. Vnde necesse ē ut magna semꝑ cu
ra cogitare debeam⁹ in omē qđ agim⁹ qui nos impetus ducat. utrum
nr̄a cogitatio ꝑ impetū carnis an ꝑ impetū spc̄ impellatur:
A mare & enī t̄rena. tēporalia ęt̄nis p̄ponere. exteriora bona n̄ ad usū
necessariū habere s; ad uoluntatē c̄cupiscere. ultionē de inimico
querere. de inimici casu gaudere. impetus carnis ē. At c̄tra. amare
cęlestia. c̄tēpnere transitoria. n̄ ad fructū uoluptatis transitura s; ad
usū necessitatis querere. de inimici morte tribulari. impetus spc̄ ē.
Et quia ꝑfecti quiq; in istis se semꝑ uirtutib; exercent. recte nunc
de sc̄is animalib; dr̄; ubi erat impetus spc̄. illuc gradiebant̄. S; scien
dū nob̄ ē. qđ plerunq; impetus carnis se sub uelamine spālis impet⁹
palliat. & qđ carnalit̄ facit. m̄tit̄ sibi ipsa cogitatio quia hoc spālit̄
faciat. Nam sepe quis iracundię stimulis uictus. cont̄ delinquentes ze
lo ulciscendę iusticię plus quā necesse ē inflammat̄. & iustitię limi
tem in ultionē transiens. crudelit̄ agit qđ se agere iuste suspicat̄.
Impetus ḡ carnis sub hac specie spc̄ uelatus ē. quando & hoc qđ iuste
agi credit̄. sub discretionis moderamine n̄ tenet̄. & sepe alius nimię
mansuetudini studens. subiectoꝝ uicia aspicit. atq; hęc ꝑ feruorē heli
corrigere recusat. quę in eis crudelit̄ n̄ corrigendo multiplicat. fitq;
ut lenitas eius & sibi sit & subiectis inimica. Qui torporē m̄tis suę q̄a
pacientiā deputat. ꝑ carnis spm̄ ab impetu spc̄ elongat. Prima nos ḡ
cogitatio in req̄sitione nr̄i cordis debet excutere. ne ad quedā que agi
mus ꝑ aptū carnis impetū ducam̄. ne prauis delectationib; anim⁹ sedu
ctus mala ēē cognoscat & tam̄ faciat. Sc̄dā ū nos cura debet uigilantes
reddere. ne se impetus carnis quasi sub impetu spc̄ latent̄ subiciat. &
culpas quas agimus nob̄ uirtutes fingat. Sciendū ū ē quia grauiores
culpę s̄. quę sup̄ducta specie uirtutes opant̄. quia illę in apto cogni
tę. animū in c̄fusionē deiciunt. atq; ad pęnitentiā trahunt. istę ū n̄ so
lū in pęnitentia n̄ humiliant. s; & iā mentē opantis eleuant. dū uirtu
tes putant̄. Hoc aut̄ qđ de sc̄is animalib; dictū sup̄ius fuerat. ut alti⁹ con
firmetur iterū replicat̄. n̄ reuertebant̄ cū ambularent. quia electi q̄q;
sic ad bona tendunt ut ad mala ꝑpetranda n̄ redeant. Qui enī ꝑseuera
uerit usq; in finē. hic saluus erit. Et sic ꝑ salemonē dr̄: iustoꝝ semita
quasi lux splendens ꝓcedit. & crescit usq; ad ꝑfectū diē. In eoꝝ. nanq; ani

de culpa ab
sconsa sub specie
sc̄itatis.